

Кам.
Ч. 26
3/17

Про ради громадського сирітництва
Штаб 17.

Про театр "Березіль" треба створити літературу. Низка монографій і солідніших теоретичних праць, а не газетні чи журнальні статті, можуть дати нам уяву про нього, як про солідне, визначне і виключне явище театральної культури. Говорити зараз, що "Березиль" найкультурніший і найкваліфікований український театр - значить говорити банальности. Це нічого не означаюча фраза, що зайвий раз підтверджує всіма визнаний факт.

Говорити й писати детально треба про роботу актора й режисера, витворену ним, про цілу ~~науку~~^{науку} березильську науку, про взаємини між театром і глядачем, про пролетарського глядача в театрі і сприймання ним "Березіля", про місце "Березіля" в українській театральній культурі, про умови роботи цього театру, про взаємини його з іншими українськими театрами, ~~про~~^{та} вплив його на інші театри і по лінії добру репертуару і мистецьких методів роботи і художніх приємів і т. д. Одно слово, створити літературу, що дасть нам повну уяву про театр і його значіння, його роль в радянській культурі.

Взятися за таку відповідальну і разом значну і цінну роботу і говорити переконуючи можуть тільки люди, добре ознайомлені з історією розвитку українського театру в часи дореволюційні і особливо після революції, а разом знавці світової театральної культури. За таку колосальної важности і значіння для нас роботу не можуть братися старі теоретики театру і естети /навіть "професора естетики"/, що зараз в нашу цілком відмінну революційну епоху, не здатні орієнтуватися і проаналізувати процеси живого ~~всього~~ життя, його динаміку, соціальні замовлення нашої епохи. А коли так, то їх пора здати до театрального музею, де заховується дбайливим сучасником ескізи костюма чи макет декорацій старомодної постановки давно минулих часів.

Зараз, коли ми переходимо від відбудування нашої промисловости до її перебудування /реконструкції/, питання культурної роботи, зокрема мистецтва, набірає величезного значіння.

- 4 -

За це мулять взятися люди ~~дуже~~ передовим досконалим озброєні марксистсько наукою, що мистецтво театральне мислять в єдиному процесі творення соціалістичної культури.

До цього часу / та й зараз ще / театр проводив роботу в умовах несприятливих, мало сприятливих, нормальній роботі. Це не виняткове, правда, явище у нас, бо в такому стані перебуває низка наших культурних установ, що творять не менш важливе культурне діло. Але це значить, що зараз нам треба ставити питання про піддержку цих організацій і "Березіля" зокрема. "Березіль" своєю попередньою роботою / Київський перехід, що направлено була на зв'язок його з клубними театральними гуртками / клубні станції / і тою установою, що він намічає в наступному сезоні доводить, що він розуміє розвиток української театральної культури, як єдиний процес від клубних аматорів до художньої установи, що творить художні цінності, що оформляє роботу ~~не~~ самодіяльних, клубних закладів.

Така саме установка не дасть можливості одірватися від мас, а навпаки свою роботу театр буде перевіряти щоразу по цих же масах. Зарази на нашу думку "Березіль" являється найбільше ідеологічно близьким пролетаріату театром. Це значить не говорять про цілковиту приємність його, про категоричне і повне прийняття його пролетарськими масами. *Жно,* перевірки в робітничих районах дасть корективи і мулять ~~їх~~ перечню дати їх. *Але* театр ніколи ~~не~~ і ніде не одмовлявся перевіряти своєї роботи саме по такому владчезві, бо ясно для усіх наших державних театрів, а "Березіль" передовим, що вся їх робота будуватиметься на ~~обслуговуванні~~ ^{обслугованні} пролетарських мас а першу чергу, а користним пролетаріату може бути театр тільки тоді, коли він для його зрозумілий і пригупний.

Тут треба зазначити, що говорячи про пролетаріат, не можна мислити його, як єдиного по політичній і культурній підготовці масу. Має на увазі треба актив пролетарської класи, що ставить перед театром більш складніші вимоги. Саме на актив пролетарський і розрахована робота "Березіля" і саме він мулять бути є строгим критиком його мистецької роботи

« Березілю необхідно створити громадську піддержку. Перший рік роботи його в Харкові не можна вважати за нормальний. Театру приходилося завозвати собі глядача, пристосуватися до нових умов обставин, зацікавити своєю роботою мистецьке комуністичне суспільство. Ми вважаємо, що де в чому він цього досяг.

Про це свідчить утворення при Березілі Ради Громадського сприяння театру, що своїм завданням ставить : а/з'ясування і уточнення шляхів революційного театру ^{взагалі} і "Березіля" та критеріїв театральної культури в епоху соціалістичного будівництва, б/допомога театрові "Березіль", що ґрунтує свою роботу на положеннях культурної ~~шляхи~~ політики компартії, не схилити серед ~~можливих~~ ^{цінливих} перехідних культурно-громадських ситуацій, в/утворення серед робітничо-селянського суспільства прихильної і активної атмосфери до театру. г/сприяння утворенню для роботи "Березіля" необхідних матеріальних засобів.

Таке завдання ставить собі Рада громадського сприяння театру, що не расходиться з визначеннями вище устанавкою його.

На нашу думку необхідним є створити таку громадську сприяльну атмосферу і коли інших наших державних театрів. Їх робота теж само розрахована на обслуговування і виховання мас, корективи в їх роботі теж самі потрібні, як потрібна і допомога матеріальна для збільшення їх продукції, для удосконалення художньої роботи їх.

Одно слово, театр наш мусить зосередити на собі увагу робітничо-селянського суспільства. Активна допомога його театру піднесе театр на відповідну височину. -